

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลของเกมบัตรภาพที่มีต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กล่าวครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐาน กลุ่มตัวอย่าง แบบแผนการทดลอง เครื่องมือในการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีดำเนินการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้เกมบัตรภาพที่มีต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของเด็กปฐมวัย

สมมติฐาน

การสอนโดยใช้เกมบัตรภาพส่งผลต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของเด็กปฐมวัยสูงกว่าการสอนคณิตศาสตร์แบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนเทศบาล ๔ (ธนวิถี) อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สังกัดเทศบาลนครยะลา จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม นำนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียนมาละกัน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากนักเรียนทีละคนเข้ากลุ่มทดลอง 24 คน และกลุ่มควบคุม 24 คน

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง แบบมีการสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการสุ่มและมีการทดสอบหลังการทดลองแบบ Randomized Control Group Posttest-only Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนสำหรับวิธีสอนโดยใช้เกมบัตรภาพ จำนวน 10 แผนการสอน
แผนการสอนละ 40 นาที
2. แผนการสอนสำหรับวิธีสอนคณิตศาสตร์แบบปกติ จำนวน 10 แผนการสอน
แผนการสอนละ 40 นาที
3. เกมบัตรภาพ จำนวน 10 เกม
4. แบบทดสอบวัดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความ
เชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับดังนี้

1. ก่อนการทดลอง

1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งประกอบด้วย แผนการสอนโดยใช้เกม
บัตรภาพ แผนการสอนคณิตศาสตร์แบบปกติ เกมบัตรภาพ และแบบทดสอบวัดความคิดรวบ
ยอดเกี่ยวกับจำนวนให้มีจำนวนเพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง

1.2 เตรียมนักเรียนเข้ารับการทดลอง จำนวน 48 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 2
กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้เกมบัตรภาพ โดยมีผู้วิจัยเป็น
ผู้สอน และกลุ่มควบคุม ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์แบบปกติ โดยมีผู้วิจัยเป็น
ผู้สอน

1.3 เตรียมห้องทดลองในการดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยใช้ห้องศูนย์สี่สำหรับเด็ก
อนุบาลของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน

2. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2548 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนโดยใช้เกมบัตรภาพ ใช้ระยะเวลาใน
การทดลอง 10 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที

2.2 กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ใช้ระยะเวลาในการ
ทดลอง 10 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที

2.3 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลองกับกลุ่ม
ตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวน

2.4 ตรวจสอบผลการทดสอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาทำการวิเคราะห์ โดย
ใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบวัดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแบบทดสอบวัดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างอิสระต่อกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

การจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้เกมบัตรภาพส่งผลต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนสูงกว่าการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้เกมบัตรภาพที่มีต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของเด็กปฐมวัย เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าวผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ จะได้เสนอการอภิปรายผลจากการทดลองตามสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานกล่าวว่า “การสอนโดยใช้เกมบัตรภาพส่งผลต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของเด็กปฐมวัยสูงกว่าการสอนคณิตศาสตร์แบบปกติ” จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า การจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้เกมบัตรภาพส่งผลต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนสูงกว่าการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสิริชนม์ ปิ่นน้อย (2542 : 89) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีอายุ 5-6 ปี โรงเรียนอนุบาลสระบุรี จังหวัดสระบุรี จำนวน 40 คน พบว่า คะแนนความสามารถในด้านจำนวนของกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินรอต (Wynroth, 1970 : 942-943) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้เกมประกอบการสอนกับเด็กปฐมวัย พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้เกม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยรัตน์ เศวตจินดา (2540 : 76) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้เกมประกอบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมายอ (สถิตย์ภูผา) จังหวัด

ปัตตานี จำนวน 70 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยไม่ใช้เกมประกอบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมลรัตน์ คงภิรมณ์ชื่น (2530 : 53) ที่ได้ศึกษาพบว่าการใช้เกมการเล่นประกอบการสอนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสนอ ทองจีน (2532 : 137) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้นิทานและการใช้เกมที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่ได้เล่นเกม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนได้เล่นเกม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยที่พบครั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

ประการแรก การจัดกิจกรรมโดยใช้เกมบัตรภาพ เป็นการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนภายในกลุ่ม เมื่อเด็กเล่นเกมเด็กได้เรียนรู้การเปรียบเทียบจำนวนรูปภาพในบัตรภาพของตนเองกับของเพื่อนว่าบัตรภาพของใครที่มีจำนวนภาพเท่ากันมากกว่า น้อยกว่า มากที่สุด และน้อยที่สุด การที่เด็กได้การเล่นเกมร่วมกันกับเพื่อนช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับจำนวนได้ดียิ่งขึ้น จากการสังเกตพบว่าขณะเด็กเล่นเกมเด็กได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เกิดการคิดและตัดสินใจร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไวทสกี้ (Vygotsky, อ้างถึงใน อุทัยทิพย์ ศิรินารถ, 2546 : 87) ที่กล่าวว่าบริบททางสังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็ก กระบวนการที่สำคัญที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมอยู่โดยตลอด และยังสอดคล้องกับแนวคิดของคอบบ์ (cobb, อ้างถึงใน จิราภรณ์ ศิริทวี, 2541 : 38) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการประสานสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก เด็กกับเด็ก สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็ก และยังสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจท์ (Piaget, อ้างถึงใน สมจิต ธนสุกาญจน์, 2522 : 95) ที่กล่าวว่า เมื่อเด็กเล่นกับเพื่อนเด็กจะเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบกับเพื่อนในกลุ่มซึ่งช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ ไพฑูรย์ สุขศรีงาม (2538 : 116) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภายใต้บริบททางสังคมของห้องเรียนที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจถึงกระบวนการสร้างความรู้ที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มด้วยกัน

ประการที่สอง การจัดกิจกรรมโดยใช้เกมบัตรภาพ เป็นกิจกรรมที่มีความน่าสนใจ เปิดโอกาสให้เด็กคิด สำรวจ ค้นคว้า ปฏิบัติด้วยตัวเอง การที่เด็กได้สัมผัสกับเกมและเล่นเกมด้วยตัวเองทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เพื่อให้เด็กได้ค้นหาคำตอบตามความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมาย

โดยผ่านกิจกรรมการเล่น เมื่อเด็กเล่นเกมทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว การเล่นเกมบัตรภาพทำให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะการรู้ค่าจำนวน และเรียนรู้ทักษะการเปรียบเทียบจำนวน ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นทักษะเบื้องต้นของวิชาคณิตศาสตร์ การที่เด็กได้เล่นเกมบัตรภาพด้วยตัวเองส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจท์ (Piaget, อ้างถึงใน สมจิต ธนสุกาญจน์, 2522 : 194) ที่เชื่อว่า การให้โอกาสเด็กได้ทดลอง จับต้องลูบลำสิ่งของ และหาคำตอบด้วยตัวเอง ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการกระทำที่ดีที่สุด และยังสอดคล้องกับแนวคิดของดิวอี้ (Dewey, อ้างถึงใน ชาตรี สำราญ, 2540 : 32) ที่กล่าวว่า ความคิดจะเกิดเป็นความรู้ขึ้นมาได้นั้นจะต้องมีการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และยังสอดคล้องกับแนวคิดของกัมบรูเนอร์ (Bruner, อ้างถึงใน ชาตรี สำราญ, 2540 : 29) ที่กล่าวว่า ความคิดรวบยอดจะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้โดยที่ผู้เรียนจะต้องกระทำการค้นหาเรื่องที่ยากรู้ จนค้นพบสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง และยังสอดคล้องกับคำกล่าวของทศนีย์ สงวนสัตย์ (2542 : 53) ที่กล่าวว่า การลงมือปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น ซึ่งเป็นความเชื่อว่าการที่ได้ผ่านการลงมือปฏิบัติแล้วนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้กว่าการเรียนรู้โดยการบอกเล่าจากครู นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทัยรัตน์ เสวตจินดา (2540 : 76) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประการที่สาม วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกมบัตรภาพมีความหลากหลาย ครูใช้ทั้งวิธีการอธิบาย ตามด้วยการสาธิตวิธีการเล่นเกมบัตรภาพ และให้เด็กเล่นเกมบัตรภาพด้วยตัวของเด็กเอง โดยที่ครูเตรียมเกมบัตรภาพแต่ละเกมมาให้เด็กเล่นอย่างเพียงพอ กับจำนวนเด็ก ในการเล่นเกมบัตรภาพแต่ละครั้งเด็กเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเล่นเกมบัตรภาพด้วยตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกิจกรรมการเล่นเกมบัตรภาพ โดยมีครูเป็นเพียงผู้สังเกตและให้คำแนะนำเมื่อจำเป็นเท่านั้น วิธีการเหล่านี้ส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจท์ (Piaget, อ้างถึงใน สมจิต ธนสุกาญจน์, 2522 : 94) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการที่เด็กได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายให้มากที่สุดโดยมีอุปกรณ์ที่ตรงวัตถุประสงค์เป็นเครื่องแนะให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของบลูม (Bloom, อ้างถึงใน ชาตรี สำราญ, 2540 : 30) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมที่ได้นั้นครูต้องจัดวิธีการเรียนหลาย ๆ แบบไว้ให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วรสุดา บุญไวยโรจน์ (อ้างถึงใน ดวงเดือน อ่อนน้อม, 2537 : 55) ที่กล่าวว่า ครูควรพยายามจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ให้มีลักษณะแตกต่างกันออกไป และมีกิจกรรมหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกชอบเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบเดียว

ประการที่สี่ การจัดกิจกรรมโดยใช้เกมบัตรภาพ เป็นการจัดกิจกรรมภายใต้บรรยากาศที่เป็นกันเอง อบอุ่น และเป็นอิสระ ซึ่งการเล่นเกมนำให้เด็กเกิดความสุข สนุกสนาน เด็กมีความสนใจ และตั้งใจเล่นเกมบัตรภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bruner (อ้างถึงใน สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม, 2521 : 101-102) ที่กล่าวว่า ในการสอนเด็กปฐมวัย ควรให้มีบรรยากาศของความสนุกสนาน ไม่ตึงเครียด และยังคงสอดคล้องกับ วรสุดา บุญยไวโรจน์ (อ้างถึงใน ดวงเดือนอ่อนนุ่ม, 2537 : 55) กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดบรรยากาศในการเรียนให้มีความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน และเด็กมีความสุขในการเรียน และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจท์ (Piaget, อ้างถึงใน สมจิต ธนสุกาญจน์, 2522 : 95) ที่กล่าวว่า บรรยากาศภายในห้องเรียนมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 20) ที่กล่าวว่า ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ครูควรสร้างบรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น ความไว้วางใจ และความมั่นคงทางอารมณ์ เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่า การสอนคณิตศาสตร์โดยใช้เกมบัตรภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “ผลของเกมบัตรภาพที่มีต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของเด็กปฐมวัย” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนเด็กปฐมวัยสามารถนำเกมบัตรภาพไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านจำนวนของเด็ก และช่วยให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวน โดยคำนึงถึงตัวเด็กและความสนใจของเด็ก

1.2 โรงเรียนสามารถนำกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้เกมบัตรภาพไปเป็นแนวการจัดกิจกรรมในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยให้เหมาะสมกับความสามารถและพื้นฐานความรู้ของเด็ก

1.3 ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยควรส่งเสริมและให้การสนับสนุนครูผู้สอนในการนำกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้เกมบัตรภาพไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำเกมบัตรภาพไปทดลองใช้ในการพัฒนาความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ในด้านอื่น ๆ เช่น เวลา มิติสัมพันธ์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาถึงการนำเกมบัตรภาพไปใช้ในการพัฒนาเด็กในด้านอื่น ๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ จริยธรรม เป็นต้น

2.3 ควรนำเกมบัตรภาพไปทดลองใช้ในการจัดกิจกรรมวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2.4 ควรมีการศึกษาทดลองกับเด็กอนุบาลในระดับอื่น ๆ ต่อไป